

РЕШЕНИЕ

№ 7419

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 30.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9479** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК.

Образувано е по искова молба от [фирма], подадена чрез адв. Т., срещу Агенция по вписванията, с искане за присъждане на обезщетение за причинена на дружеството имуществена вреда в размер на 1007,50лв., представляващи направени разноски по обжалване на отменен с Решение №124/05.08.2019г. на Окръжен съд-Плевен, по т.д.№168/19г. отказ №20190618155740/24.06.2019г., постановен от длъжностно лице на Агенцията по вписванията, с който е отказано вписване на промени по партидата на дружеството. Претендира и направените по делото съдебни разноски.

В съд.з. ищецът [фирма], р.пр., не се представлява.

Ответникът – Агенция по вписванията, р.пр., в отговор на исковата молба, оспорва същата като неоснователна. Излагат съображения, че производството, в което са направени разноските, е охранително, и същите остават за сметка на страната, която ги е направила. Сочи, че не са налице предпоставките за ангажиране на отговорността му по ЗОДОВ; както и че претендирания размер е прекомерен. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение по делото. Прави и възражение за прекомерност на платеното от ищеца адвокатско възнаграждение по настоящото дело.

Прокурорът от Софийска градско прокуратура дава заключение по делото, че искът е неоснователен и недоказан.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, намира за установено следното от

фактическа страна:

С отказ №20190618155740/24.06.2019г., постановен от длъжностно лице на Търговския регистър към Агенцията по вписванията, е отказано по заявление №20190618155740/18.06.2019г. вписване на промени по партидата на [фирма].

Този отказ е отменен с №124/05.08.2019г. на Окръжен съд-Плевен, по т.д.№168/19г., като с решението е указано на длъжностното лице по регистрацията при Агенция по вписванията да изпълни задълженията си по чл. 22, ал.5 ЗТРРЮЛНЦ, като даде на заявителя указания за отстраняване на нередовности на заявлението. Решението на окръжния съд е окончателно и не подлежи на обжалване.

От приложената към настоящото дело преписка по търговското дело е видно, че ищецът е представляван от адв. Т., който е подписал жалбата пред ОС-Плевен, съгласно пълномощно на л. 9 от търговското дело. На л. 8 е приложен договор за правна защита и съдействие, в който за изготвяне на жалба срещу отказ №20190618155740/24.06.2019г. на длъжностно лице по вписванията при Агенция по вписванията и процесуално представителство пред ОС – Плевен е уговорено и платено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 1000лв. Видно от платежно нареждане от 24.06.2019г. по сметка на ОС-Плевен е внесена сумата от 7,50 лв. държавна такса за обжалването.

Исковата молба, по която е образувано настоящото производство, е подадена на 06.08.2019г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на предявения иск:

Искът е допустим, тъй като е предявен от активно легитимирано лице срещу юридическото лице на административния орган, при упражняване на чиято административна дейност се твърди да са причинени вредите, доколкото дейността на Агенция по вписванията се характеризира като административна. Действията по вписванията, обявяванията и заличаванията в търговския регистър се извършват от служители в Дирекция „Длъжностни лица по регистрация” в Агенцията по вписванията, чийто правомощия са визирани в чл. 15 от Устройствения правилник на Агенцията по вписванията. Агенцията и длъжностните лица по регистрация са административни органи по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК, защото принадлежат към системата на изпълнителната власт и са носители на административни правомощия, овластени със закон. В подкрепа на този извод е и изменението на чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, който препраща към ЗОДОВ за реда за репарирание на вредите, причинени от Агенция по вписванията на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията.

По основателността на предявения иск:

За да възникне правото на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и за да бъде ангажирана отговорността на ответника е необходимо ищецът да докаже кумулативното осъществяване на следните елементи на фактическия състав: настъпила вреда в правната сфера на ищеца, която включва реално причинени щети и пропуснати ползи, незаконосъобразен акт, незаконосъобразно действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, вредата трябва да е настъпила в резултат на незаконосъобразния акт, незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, вредата да е настъпила при или по повод изпълнение на административна дейност и пряка и

непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, незаконосъобразното действие и бездействие и настъпилата вреда. Т.е., в настоящия случай, за да се ангажира отговорността на ответника Агенцията по вписванията, на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, следва да се установят всички елементи от фактическия състав на цитираната разпоредба – отменен незаконосъобразен административен акт, претърпяна от ищеца вреда и причинна връзка между незаконосъобразния акт и вредата.

Дейността по вписване в търговския регистър е регламентирана в чл. 22 и сл. от ЗТРРЮЛНЦ, като отказът за вписване подлежи на обжалване пред окръжния съд по седалището на търговеца. В чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ изрично е предвидено, че Агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията, по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. В процесния случай ищецът претендира вреди от отменен отказ изх. №20190618155740/24.06.2019г. на длъжностно лице към Търговския регистър, с който е отказано по заявление №20190618155740/18.06.2019г. вписване на промени по партидата на дружеството. Доколкото по силата на чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, отказът от вписване в търговския регистър е приравнен на административен акт, съдът приема, че е налице първата предпоставка за реализиране на отговорността по ЗОДОВ: отменен по съответния ред административен акт.

Доколкото вредите се изразяват в платена сума за обжалване на отказа за регистрация, който е отменен от съда като незаконосъобразен, следва въпросът дали направените разноси имат характер на пряка и непосредствена последица от този отказ и дали е налице причинно-следствена връзка между постановения отказ за вписване на обстоятелствата по партидата на дружеството и настъпването на вредите, като последните следва да бъдат неизменен, обективно и закономерно настъпил резултат от незаконосъобразния акт. Причинна връзка е налице, когато може да се отговори положително, че без постановяване на незаконосъобразния акт претендираните вреди не биха настъпили. В конкретната хипотеза се установява, че заплатените разноси следват по време постановения незаконосъобразен акт на длъжностното лице по регистрация. С приетите по делото писмени доказателства – договор за правна защита и съдействие от 24.06.2019 г., в който изрично е вписано, че договореното възнаграждение за процесуално представителство пред ОС-Плевен в размер на 1000 лева е платено в брой от ищеца, безспорно се установява, че имуществото на ищеца се е намалило със сумата от 1000 лева, заплатена като адвокатско възнаграждение за правна помощ, изразяваща се изготвяне на жалба по делото. Безспорно се установява също така по делото, че ищецът е внесъл по сметка ОС-Плевен държавна такса в размер на 7,50 лева.

Адвокатското възнаграждение и държавната такса са вреда за ищеца доколкото плащането им намалява фактически неговото имущество. Правната помощ, предоставяна от адвокат в производството по чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ не е задължителна, но това е призната и гарантирана от закона възможност за всеки участник в съдебно производство, за която услуга страната в охранителното производство дължи плащане в минимален размер от 200 лева при закрито съдебно заседание и 300 лева при проведено открито съдебно заседание по жалба, съгласно чл. 11 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /в редакцията, приложима към датата на осъществената правна

помощ/. Освен това обжалването на отказа, постановен от длъжностното лице при ответника пред ОС-Плевен, е свързано със задължителното заплащане на държавна такса - 7,50лв.

С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че се доказва по несъмнен начин, че е налице съдебна отмяна като незаконосъобразен на акт на длъжностно лице от Агенция по вписванията, в резултат на който за ищеца има произтекли имуществени вреди, изразяващи се в направени от него разходи за адвокатско възнаграждение и заплатена държавна такса по сметка на ОС-Плевен. Освен това съдът намира, че се доказва и другата кумулативна предпоставка - причинна връзка между вредата и незаконосъобразния акт на длъжностното лице при ответника, защото без постановяването на този незаконосъобразен отказ на длъжностното лице по регистрация, разноските за адвокатско възнаграждение, включително и дължимата държавна такса, нямаше да бъдат сторени. Ето защо относно тази сума, пряка и непосредствена причинна връзка несъмнено е налице. Сторените разноси следват пряко от упражняване правото на ищеца за обжалване отказа на длъжностното лице по регистрация и са такива, които не биха били реализирани, ако такъв акт не бе постановен.

По отношение, обаче, на претендирания размер на обезщетението – 1000лв., съдът, спазвайки принципа на справедливостта и съразмерността, приема, че следва да присъди само и единствено такъв размер на обезщетение, който да отговаря на критериите на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата - да е „обоснован и справедлив“, т.е да е съразмерен на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото и от държавния орган непозволено увреждане, без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството. Съгласно чл. 11 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /в редакцията приложима към датата на договаряне на адвокатското възнаграждение и осъществяване на правната помощ/ за обжалване на отказ за вписване в Агенцията по вписванията или друг регистър минималното адвокатско възнаграждение е 200 лева, а когато жалбата се разглежда в открито заседание – 300 лева. В случая жалбата е разгледана пред една инстанция, при минимална фактическа и правна сложност на спора. От доказателствата по делото се установява, че адв.Т. единствено е изготвил жалбата до съда, като не е осъществявано процесуално представителство в открито съдебно заседание, не са събирани доказателства. При тези съображения съдът счита, че разумният, обоснован и справедлив размер на обезщетението съобразно критериите на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, който размер е съответен на обема на извършената правна защита и съдействие и следва да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото и от ответника непозволено увреждане, без да накърнява или облагодетелства интересите на която и да е отстраните в производството, следва да е 400 лева. Поради това претендираният размер на обезщетението от 1000 лева заплатено адвокатско възнаграждение следва да бъде редуциран по-близо до минималния размер на адвокатските възнаграждения – на 400лв.

По направеното искане за присъждане на разноси по делото от ищеца, и на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, ответникът следва да бъде осъден за заплати на ищеца сумата в размер на 425 лева, представляваща държавна такса в размер на 25 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева, съразмерно с уважената част

на иска, направеното основателно възражение от процесуалния представител на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца и чл.8, т.1 от наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Ответникът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца в размер на 1300 лева, което съдът намира за основателно, доколкото делото не се отличава с фактическа и правна сложност, като в конкретния случай съдът преценява и обема на осъщественото процесуално представителство – по делото е осъществено процесуално представителство само при изготвянето на исковата молба и на отговор по касационна жалба. На проведените по делото открити съдебни заседания –пред РС-Плевен и пред АССГ, процесуалния представител на ищеца не е взел участие, което е основание за прилагане на чл.9, ал.1 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. С оглед горното – фактическата и правна сложност на делото, уважената част от иска и осъществената дейност от адв.А., и на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, съдът намира, че адвокатското възнаграждение следва да бъде присъдено в размер на 400лв.

На основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ във вр. с чл.25 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника ще следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 200лв.

Водим от горното и на основание чл. 203 от АПК, Административен съд - София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Агенцията по вписванията да заплати на [фирма],[ЕИК], обезщетение за причинени имуществени вреди, представляващи направени разноски по обжалване на отменен с Решение №124/05.08.2019г. на Окръжен съд-Плевен, по т.д.№168/19г., отказ №20190618155740/24.06.2019г., постановен от длъжностно лице на Агенцията по вписванията, в размер на 407,50лв. /четирисотин и седем лева и петдесет стотинки/.

ОТХВЪРЛЯ иска на [фирма],[ЕИК], да бъде осъдена Агенцията по вписванията да му заплати обезщетение за причинена имуществена вреда, представляваща направени разноски по обжалване на отменен с Решение №124/05.08.2019г. на Окръжен съд-Плевен, по т.д.№168/19г., отказ №20190618155740/24.06.2019г., постановен от длъжностно лице на Агенцията по вписванията, за размера над 407,50лв. до 1007,50лв.

ОСЪЖДА Агенцията по вписванията да заплати на [фирма],[ЕИК], съдебни разноски в размер на 425 /четирисотин двадесет и пет/ лева.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК], да заплати на Агенцията по вписванията, съдебни разноски в размер на 200 /двеста/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: